

Arrest

nr. 209 551 van 18 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE
Werkhuizenstraat 7
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 17 april 2017, verklaart er zich op 27 april 2017 vluchteling.

1.2. Op 13 oktober 2017 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren op 25 juli 1992 in Cabinda, Angola, en tot de etnische groep Bakongo te behoren. Tussen de jaren 2000 en 2006 volgde u basisonderwijs op een internaat in Moanda, in Congo. Behalve deze periode, verbleef u uw hele leven in de stad Cabinda, wijk Cabassanga, tot begin van het jaar 2015. Na uw basisschool in Congo, volgde u middelbare school in Cabinda, aan de school Puniv. Nadat u was afgestudeerd, bent u aan het begin van de maand maart van het jaar 2013 in een materiaalwinkel gaan werken, genaamd Ongda Tools. U werkte er als kassierster. U leerde er uw partner, H.J., kennen. In het jaar 2014 ving u nog een hogere studie aan, namelijk informatica, maar door gebrek aan geld moest u deze studie na een jaar afbreken. In de maand oktober van het jaar 2014, begon u als secretaresse bij de firma SVA, in Cabinda. Het bedrijf was verantwoordelijk voor installaties en herstellingen op boorplatformen. Aan het einde van het jaar 2015 werd u voor uw werk overgeplaatst naar de hoofdstad Luanda. U ging er wonen in de wijk Golf 2, bij uw partner H.J.. H. had zich sinds het jaar 2013 reeds in Luanda gevestigd en had er een kruidenierwinkel. Na de presidentsverkiezingen in het jaar 2012, had H. in het jaar 2013 een organisatie opgericht, genaamd 'Liberdade'. Hij had deze organisatie opgericht omdat de verkiezingen niet correct waren verlopen en om corruptie en onrecht aan te klagen.

Na uw verhuis naar Luanda, in het jaar 2015, werd u lid van deze vereniging. U nam deel aan twee manifestaties. De eerste vond plaats op 29 januari 2016. De tweede in juli 2016. Beide manifestaties werden door de politie opgebroken. Tijdens de tweede manifestatie werd uw partner, H., door de politie gearresteerd. Hij slaagde er echter in om de dag erop weer vrij te komen. U en uw partner zetten daarna jullie gewone leven weer verder. Van 27 november 2016 tot 30 december 2016 reisde u naar Portugal om uw huwelijk met H. voor te bereiden. U had in de jaren 2011 en 2015 ook al een reis naar Portugal ondernomen. Bij uw terugkomst hoorde u dat er leden van uw vereniging, Liberdade, waren gearresteerd. H. zelf werd gearresteerd op 6 januari 2017. U werd zelf ook gearresteerd op 13 januari 2017. Er was immers een infiltrant van de overheid lid van uw organisatie, die jullie had verraden. U werd vijf dagen gevangen gehouden. In die periode werd u steeds ondervraagd, en werd u ook geslagen en mishandeld. Uw bewaker begon zich echter te interesseren in u, en hij bood aan u vrij te laten in ruil voor betaling. U en uw moeder stemden toe, en op 19 januari 2017 bent u vrijgekomen. U verbleef sindsdien bij uw tante in de wijk Cuca, in Luanda. Op 21 januari 2017 werd uw partner, H., dood teruggevonden. Uw moeder informeerde u dat leden van de autoriteiten ook bij haar thuis waren langsgelopen op 21 januari. Zo ook, kwamen ze langs op 3 februari en 6 februari 2017.

Uw moeder zocht daarop naar een manier om u uit het land te krijgen. Ze maakte afspraken met een smokkelaar die u aan valse identiteitspapieren heeft geholpen. Met deze documenten reisde u per vliegtuig naar de luchthaven van Zaventem, in Brussel. U kwam er aan op 17 april 2017. U vroeg asiel aan op 27 april 2017.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U verklaarde te zijn gevlucht uit uw land van herkomst, Angola, omdat u zou worden vervolgd door de Angolese autoriteiten vanwege uw lidmaatschap van een clandestiene beweging. U kon de problemen die u had met de Angolese autoriteiten echter niet aannemelijk maken.

Vooreerst, dient opgemerkt, dat u niet aannemelijk weet te maken dat u daadwerkelijk lid was van een clandestiene groep, Liberdade, die door de Angolese autoriteiten werd gevisieerd. U kan uw activisme immers absoluut niet aannemelijk maken. Zo bent u uitermate vaag over de ideeën en activiteiten van de groep Liberdade, en de manifestaties die ze hebben opgezet, en waaraan u beweerdelijk heeft deelgenomen.

Er dient opgemerkt dat u enkel kan herhalen dat de groep Liberdade streed tegen corruptie, straffeloosheid en misdaad van de autoriteiten (gehoorverslag CGVS, p.11, p.12, p.17-18), maar dat u **op geen enkele manier deze stellingen weet te concretiseren of er bijkomende informatie over kan geven.** Wat betreft de oprichting van de groep Liberdade, zei u –uiterst vaag – dat H. in het jaar 2013 de jongeren wilde aanspreken om op te komen voor hun rechten, en het onrecht en corruptie van de overheid aan te klagen (gehoorverslag CGVS, p.12). Hij had de groep opgericht als reactie tegen de oneerlijke presidentsverkiezingen in het jaar 2012. Maar wanneer u gevraagd werd wat er precies niet eerlijk was aan deze verkiezingen, bleven uw antwoorden **dermate oppervlakkig**. U kon enkel stellen dat het regime van de MPLA [de regeringspartij van Angola] erin slaagt om altijd alles te winnen, dat ze de verkiezingen boycotten en dat de uitslag niet correct is (gehoorverslag CGVS, p.13). U stelde dat het volk weinig kan doen, en dat u daar als jongelingen iets aan wil doen om dat aan te kaarten en ervoor te zorgen dat het niet meer gebeurt. Dit antwoord is op zich al uitermate vaag. Echter, wanneer dieper ingegaan werd op uw **activisme en uw deelname** aan manifestaties van de organisatie Liberdade, bleek u **niet enkel vaag, maar ook absoluut onwetend** over de inhoud van deze manifestaties.

Zo werd u gevraagd welke manifestatie u mee had georganiseerd, en u antwoordde dat er twee manifestaties zijn geweest: één tegen corruptie (op 29 januari 2016) en één voor vrije meningsuiting (gehoorverslag CGVS, p.17). U stelde dat jullie [de groep *Liberdade*] met een tiental mensen op straat kwam, en dat jullie de mensen wilden aanspreken om te zeggen wat jullie wilden bereiken, maar dat de politie was tussengekomen, zodat het jullie niet is gelukt om de mensen aan te spreken. Gevraagd wat jullie dan precies wilden bereiken, antwoordde u dat het doel van de manifestatie was om een boodschap over te brengen naar de regering, omdat jullie genoeg hadden van diefstal, corruptie, straffeloosheid, geweld en onmenselijke behandeling van het volk. U zei dat het een vreedzame en eenvoudige boodschap was, maar dat het niet [door de autoriteiten] werd toegestaan. U stelde dat moordaanslagen van de regering op het volk ongestraft werden gelaten en dat er geen gerechtigheid is. **Het dient opgemerkt dat u geenszins de doelstellingen van uw groepering concretiseerde tijdens het formuleren van uw antwoord.** Maar ook wanneer u daarop meerdere malen – duidelijk – werd gevraagd om concrete voorbeelden te geven van deze moordaanslagen en straffeloosheid, bleek u **geenszins daartoe in staat**. Zo werd u gevraagd wanneer de regering zo een – door u zelf aangehaalde – moordaanslag heeft uitgevoerd op de bevolking, maar u stelde enkel – zeer algemeen – dat wanneer een persoon of iemand wordt opgepakt, dat de politie deze heel vaak hardhandig aanpakt en vermoord, en dat dit op straat kan gebeuren of eender waar. **Opnieuw** werd u gevraagd concrete voorbeelden te geven van personen of bekende situaties die in Angola hebben plaatsgevonden, maar u stelde dat het onmogelijk was om de namen allemaal op te sommen en verklaarde enkel – uitermate vaag – dat er heel veel door de overheid vermoord werden, en dat dit in het nieuws komt en u het ook kan zien op Human Rights Watch [HRW]. **Er dient opgemerkt dat u geenszins in staat was zélf concrete gevallen van straffeloosheid door de overheid aan te geven. Dit, terwijl u beweerde deze zelfde straffeloosheid aan te kaarten door uw lidmaatschap van de groep *Liberdade*.** Er werd u echter een **derde maal** de kans gegeven om concrete voorbeelden te geven van situaties die jullie bespraken in de organisatie, en u stelde dat de boodschap niet enkel ging over de moorden, maar ook over de macht en rijkdom van het land, die vooral in handen is van de president en zijn kinderen, en dat niemand zich tegen hen durft te verzetten omdat men dat met zijn leven bekoopt (gehoorverslag CGVS, p.18). U voegde er – weinig verH.end – aan toe dat er verder ook een vreedzame boodschap was dat jullie als volk ook recht hebben op rijkdom van het land. **Het dient opgemerkt dat u opnieuw niet op de aan u gestelde vraag heeft geantwoord, en enkel nog meer vaagheid heeft gecreëerd** door het te hebben over “de macht en de rijkdom” van de president. Bijgevolg, werd u **een vierde keer** de kans gegeven om de door u opgeworpen termen zoals “straffeloosheid”, “moord” en “onmenselijkheden” te concretiseren en er voorbeelden van te geven, maar opnieuw greep u die kans niet. U bleef enkel weinig verH.ende aangeven dat “de politie” mensen verbiedt om op straat zaken te doen, en dat ze tussenbeide komen en vaak mensen vermoorden, waarna er niemand voor wordt gestraft. Een **viijfde maal** werd u **duidelijk** de vraag gesteld om uw antwoord toe te lichten aan de hand van bekende, en dus concrete, gevallen, en uiteindelijk stelde u dat de Revolutionaire groep in het jaar 2015 werd aangevallen door de politie, dat er mensen werden geslagen en in de gevangenis werden gestoken, en dat er ook leden werden vermoord. Echter, wanneer werd gevraagd om welke redenen die manifestatie van de Revolutionaire groep werd gehouden, kan uit uw antwoord enkel worden geconcludeerd dat u van de inhoud van de manifestatie geenszins op de hoogte was. U stelde enkel dat het ging om dezelfde thema's als uw eigen groepering [*Liberdade*], waarna u deze thema's herhaalde, namelijk “de vrijheid van het volk” en het “einde van de corruptie”.

Uit bovenstaande verklaringen, kan enkel worden vastgesteld dat u geen weet heeft van de redenen voor het ontstaan van de groep *Liberdade*, dat u bovendien uitermate onwetend bent over de inhoud van de groepering, én dat u niets kan vertellen over de doelstellingen van deze organisatie. U slaagde er immers geenszins in om de door u aangeklaagde, algemene, praktijken nog maar enigszins te concretiseren, en te verbinden met concrete, specifieke, situaties en gebeurtenissen. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat u werkelijk lid was van deze organisatie, laat staan dat u deelnam aan de vergaderingen en manifestaties. U stelde immers dat tijdens deze vergaderingen werd besproken wat de inhoud of boodschap van de manifestatie zou zijn (gehoorverslag CGVS, p.22). Gezien geen geloof kan worden gehecht aan uw lidmaatschap van deze clandestiene organisatie, *Liberdade*, kan derhalve geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vervolgingsfeiten die uit dit lidmaatschap voortvloeien, zoals uw arrestatie door de Angolese autoriteiten.

Echter, kan ook om andere redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u aanhaalde. Wat betreft de arrestatie van uw partner H., en uw eigen arrestatie die daarop volgde, dient opgemerkt, dat uw verklaringen daaromtrent **zeer incoherent** zijn.

Zo is het uiterst weinig aannemelijk dat u en uw partner H. zes maanden lang jullie gewone leven konden opnemen, nadat H. gearresteerd was tijdens de manifestatie van uw organisatie *Liberdade*, in de maand juli van het jaar 2016.

U stelde immers dat H. twee dagen na de manifestatie werd gearresteerd, en dat hij de dag nadien terug was vrijgekomen (gehoorverslag CGVS, p.12). U verklaarde dat hij na de manifestatie in juli [2016], op 25 juli, werd aangehouden en dat hij de dag nadien was gevlucht (gehoorverslag CGVS, p.20). U stelde dat hij onderweg naar de politie-eenheid was kunnen ontsnappen. Sindsdien zaten ze [de autoriteiten] achter hem aan, en hij werd opgepakt op 6 januari 2017. Gevraagd wat hij [H.] dan heeft gedaan tussen 25 juli 2016 en 6 januari 2017, antwoordde u – merkwaardig genoeg – dat hij zijn gewone leven heeft verdergezet, net zoals u. Gesteld dat hij toch ontsnapt is uit handen van de politie [op 25 juli 2016], nadat hij voor een bepaalde reden gearresteerd is, en dat dit toch als illegaal kan worden gezien, zei u dat hij inderdaad werd opgepakt omwille van die groep [Liberdade], dat hij ontsnapt is, en dat enkelen van jullie groepering, in de periode na die ontsnapping, dreigberichten had gekregen waarin ze doodsb bedreigingen kregen. Nogmaals gesteld dat het niet begrijpelijk is dat H. na zijn arrestatie en daaropvolgende ontsnapping gewoon naar zijn oude leven kon terugkeren, antwoordde u – zeer weinig verhelderend – dat hij inderdaad ontsnapt is en zijn normale leven heeft verdergezet. U verklaarde dat hij steeds in hetzelfde huis woonde in Luanda, maar dat ze hem pas kwamen zoeken op 6 januari [2017] en hem arresteerden (gehoorverslag CGVS, p.21). In de tussentijdse zes maanden had hij geen problemen meer gekend met de autoriteiten, en circuleerden er enkel dreigberichten in de groep. Wat betreft de bovenstaande verklaringen uwentwege, kunnen de volgende vaststellingen worden gedaan. **Ten eerste, dient opgemerkt dat de handelingen die u en uw partner H. stelden, na zijn ontsnapping uit handen van de politie, absoluut niet evenredig zijn met de ernst die u uw eigen situatie en die van uw partner toeschrijft.** Indien uw organisatie werkelijk zo belangrijk was dat zij zou worden gevisieerd door de Angolese overheid, dan kan redelijkerwijs worden verwacht dat u tenminste een plan tot actie had, na de ontsnapping van H.. Het is dan ook danig onaannemelijk dat u en H. jullie leven gewoon zouden verderzetten, zonder een mogelijke arrestatie in de toekomst te voorzien. **Ten tweede, wijst het feit dat u en uw partner H. het gewone leven zes maanden lang konden verderzetten, nadat H. van de politie was ontsnapt, er enkel op dat de Angolese overheid zowel u, uw partner H., als de organisatie Liberdade, geenszins viseerde.** Uit uw verklaringen komt naar voor dat uw partner H. geenszins een prioriteit was voor de Angolese overheid, en het is dan ook danig weinig aannemelijk dat zij hem pas na zes maanden zouden arresteren en hem daaropvolgend zouden vermoorden (gehoorverslag CGVS, p.12). **Ten derde, is het absoluut niet duidelijk om welke redenen de groepering Liberdade überhaupt zou worden gevisieerd door de Angolese overheid,** gezien u beweerde dat uw organisatie slechts uit een vijftiental leden bestond (gehoorverslag CGVS, p.14), dat u slechts met een tiental personen op straat kwam (gehoorverslag CGVS, p.17), en dat uw vergaderingen vooral gingen over het uitwisselen van ideeën, en niet als formeel konden worden gezien (gehoorverslag CGVS, p.22).

Sterker nog, ook uit andere verklaringen kan bezwaarlijk worden afgeleid dat u door de overheid zou worden gevisieerd. Zo ging u van 27 november 2016 tot 30 december 2016 op reis naar Portugal om uw huwelijk met H. voor te bereiden (gehoorverslag CGVS, p.12 en p.16). U stelde op geen enkel moment tijdens het gehoor dat u problemen zou hebben gehad met het ondernemen van deze reis. Bovendien, had u voor deze reis een paspoort – geldig tot het jaar 2025 - en een visum ter beschikking (gehoorverslag CGVS, p.15-16). U had dit visum op de normale manier aangevraagd (gehoorverslag CGVS, p.16). Nochtans had u verklaard dat uw groepering als verboden werd gezien door de overheid (gehoorverslag CGVS, p.15). **Dat u zo maar in en uit Angola zou kunnen reizen met uw eigen paspoort en visum, verstrekt door de Angolese overheid, terwijl u beweerde dat u en uw partner H. door deze zelfde overheid zouden worden gezocht, is dan ook danig weinig aannemelijk.**

Ten slotte, wat betreft het inhoudelijk aspect van uw asielrelaas, kan enkel worden opgemerkt dat uw verhaal doorspekt is met tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden, en dat bijgevolg de coherentie van uw verhaal ver zoek is. **Ten eerste,** kon u op geen enkele manier duidelijk aangeven om welke redenen H. opeens wél werd gearresteerd in de maand januari van het jaar 2017. Wanneer u werd gevraagd of u nog verderging met vergaderen binnen de groepering Liberdade, antwoordde u onmiskenbaar ontkennend, en stelde u dat jullie na de ontsnapping van H. een tijd lang niets meer hadden gedaan, omdat enkelen onder jullie anonieme bedreigingen kregen, zodat jullie ophielden met jullie werking (gehoorverslag CGVS, p.20). Niet veel later tijdens het gehoor, wanneer gevraagd werd om welke redenen H. dan werd gearresteerd in januari 2017, gezien jullie waren opgehouden met jullie activiteiten, stelde u – **duidelijk tegenstrijdig aan uw eerdere antwoord** – dat jullie de activiteiten hadden stopgezet, maar dat jullie **wel nog doorgingen met vergaderen.** Opnieuw gevraagd om welke redenen H. werd gearresteerd in januari 2017 – aangezien u nog steeds geen duidelijk antwoord had geformuleerd – antwoordde u opeens dat er reeds anderhalf jaar een infiltrant aanwezig was in uw groepering Liberdade, die informatie doorgaf aan de politie over de vergaderingen die jullie hielden (gehoorverslag CGVS, p.21). **Er kan enkel worden vastgesteld dat deze verklaringen absoluut geen hout snijden.** Na uw eigen arrestatie, op 13 januari 2017, werd u immers zeker twee dagen verhoord door de politie.

Zij vroegen u wie er achter de organisatie [Liberdade] stond en wie er aan het hoofd stond van de organisatie (gehoorverslag CGVS, p.12). U moest de namen geven van uw collega's en de andere leden van de groep. U stelden dat ze u dwongen om alles te zeggen wat u wist. Het dient opgemerkt dat **deze verklaringen verre van logisch zijn**, gezien u later tijdens het gehoor verklaarde dat de overheid reeds een infiltrant had in uw organisatie, die aan de basis lag van de arrestatie van de leider en leden van Liberdade, zo ook uw partner H., en uzelf (gehoorverslag CGVS, p.21). Daaruit volgt dat de politie al op de hoogte was van de werking en de leden van de organisatie, en deze informatie dus logischerwijs niet van u moest losweken. **Ten tweede**, wat betreft de data van uw gevangenschap, kunnen uw verklaringen opnieuw als tegenstrijdig worden geacht. Zo stelde u dat u werd gearresteerd op 13 januari 2017 (gehoorverslag CGVS, p.12). U werd de vijfde dag van uw arrestatie, op 19 januari 2017, door uw bewaker in vrijheid gesteld. U stelde eveneens dat uw partner, H., dood werd teruggevonden op 21 januari 2017. Het is dan ook uitermate vreemd wanneer u eveneens verklaarde dat **de tweede dag van uw gevangenschap de 21e januari was**, en dat ze u met de dood bedreigden, door te zeggen dat hetzelfde met u zou gebeuren als met uw vriend H. (gehoorverslag CGVS, p.12). **Opnieuw, dient opgemerkt, dat uw verklaringen omtrent de data van uw gevangenschap duidelijk tegenstrijdig zijn.** **Ten slotte**, zijn uw verklaringen omtrent uw vader eveneens tegenstrijdig. Zo stelde u eerder tijdens het gehoor dat u uw vader niet meer heeft gezien nadat hij van uw moeder scheedde in het jaar 2010, aangezien u nooit een relatie of een band had met hem (gehoorverslag CGVS, p.9), om later tijdens het gehoor te verklaren dat u in het jaar 2011 met hem een week op reis ging naar Portugal (gehoorverslag CGVS, p.16). Geconfronteerd met deze **flagrante tegenstrijdige verklaringen**, kon u enkel – nietszeggend – verklaren dat hij u vroeg om op reis te gaan en dat u toestemde.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

Wat betreft de door u neergelegde documenten met betrekking tot uw identiteit en uw beroep, zoals uw identiteitskaart, uw bankkaart, uw ziekteverzekeringskaart, uw verkiezingskaart, uw geboorteakte, uw werkattest, uw beroepsbewijs voor het openen van een bankrekening, uw bewijs van bijdragen tot de belastingen, uw arbeidscontract en uw loonfiches, kan enkel worden geconcludeerd dat zij de bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Er dient opgemerkt dat uit deze documenten enkel kan worden afgeleid dat u woonde en werkte in Angola, hetgeen in bovenstaande vaststellingen niet betwist wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet) en van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster als volgt:

"Ten onrechte verwijt de Commissaris-generaal verzoekster doorheen haar verklaringen geen persoonlijke en gegronde vrees voor vervolgingen haar aannemelijk heeft gemaakt conform de Conventie van Genève of een reëel risico ernstige schade te lijden zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

Aangezien de Commissaris-generaal stelt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk lid te zijn van de clandestiene groep Liberdade opgericht door haar partner Helder omwille van beweerdde vaagheden, lacunes in de verklaringen van verzoekster over de ideeën, activiteiten en manifestaties van LIBERDADE als volgt:

[...]

Dat verzoekster in geen geval akkoord kan gaan met de eenzijdige bevooroordeelde stellingname van de Commissaris-generaal dat verzoekster geen enkele concrete elementen wist te vermelden aangaande de ondergrondse groepering Liberdade waarvan zij actief lid was.

Vooreerst heeft verzoekster duidelijk te preciseren dat zij in contact kwam met Liberdade door haar vermoorde vriend H. die oprichter is van deze groep en die de jongeren probeerde te mobiliseren tegen de corruptie en straffeloosheid en ongelijkheid in Angola instandgehouden door de MPLA regering. Uiteindelijk werd zij overtuigd en werd zij actief lid van deze LIBERDADE groep. In tegenstelling tot wat de Commissaris generaal beweert, heeft verzoekster de achtergrond en de gedachtengoed van de Liberdade uiteengezet tijdens het gehoor voor de Commissaris generaal.

Verzoekster verklaarde dat LIBERDADE opgericht was in 2013 nadat de verkiezingen van 2012 frauduleus en onrechtvaardig was verlopen. De bedoeling was om de jeugd sensibiliseerde om voor hun rechten op te komen, tegen het onrecht en corruptie van de MPLA regering, en in het algemeen tegen het establishment die Angola al meer dan 30 jaar aan de macht was en er niet tolereerde dat er verandering kwam (gehoor p 12). De uiteindelijke bedoeling was uitgaande van een kleine groep jongeren dat deze organisatie zou groeien tot een grote nationale beweging. Verzoekster heeft concrete namen van leden die van in het begin actief deel uitmaakten van LIBERDADE die hij met naam en toenaam heeft opgesomd en geconcretiseerd (zie gehoor p 13). Zo ook heeft verzoekster de namen van de presidentskandidaten José Eduardo do Santos en Isaias Samakova opgesomd (zie gehoor p 14) zodat verzoekster bezwaarlijk kan verweten worden haar antwoorden niet te hebben geconcretiseerd. Ook toen verzoekster werd gevraagd om de manifestaties toe te lichten die Liberdade heeft georganiseerd heeft verzoekster twee concrete manifestaties opgesomd, met name de manifestatie van 29 januari 2016 tegen corruptie en de manifestatie voor vrije meningsuiting. Deze manifestaties hadden als uiteindelijk doel om een sterke boodschap aan de regering te brengen dat de groep geweld, onmenselijke behandeling van de bevolking, corruptie, diefstal niet meer tolereerde. Verzoekster had benadrukt dat de media volstaat van moordaanslagen door de regering en het hardhandig optreden van de politie tegen de bevolking en dat het voor verzoekster onmogelijk was om de namen van alle slachtoffers van de regering op te noemen. Dat haar vermoorde vriend H. ongetwijfeld een concrete voorbeeld is van de repressie van de Angolese regering is, zonder haar zelf en de overige vervolgte leden van LIBERDADE te vergeten. De kritiek van de Commissaris generaal dienaangaande is dus onterecht.

Aangezien de Commissaris-generaal verzoekster volledig ten onrechte verwijt incoherente verklaringen en tegenstrijdigheden te hebben onwaarschijnlijkheden verwijt als volgt als volgt:

[...]

Verzoekster bevestigt en volhardt in de verklaringen die zij heeft afgelegd voor het Commissariaat-generaal en volhardt geen tegenstrijdigheden te hebben uiteengezet. De verklaring van verzoekster dat zij en H. een 'normaal leven' zouden geleid hebben na zijn ontsnapping in de maand juli 2016, tót aan zijn arrestatie op 6 januari 2017 dient genuanceerd worden en in de juiste context geplaatst te worden.

Met een '**normaal leven**' bedoelde verzoekster dat H. niet meer in de gevangenis verbleef na zijn ontsnapping, maar thuis was en zich bezighield met zijn winkel; wat absoluut niet betekend dat de vervolgingen door de overheid volledig achter de rug was.

Verzoekster verklaarde echter dat veel van de leden bedreigingsberichten kregen en dat H. de vergadering niet meer leidde, de activiteiten waren gestopt, maar dat de vergadering steeds doorgingen bij haar thuis 1 à 2 keer per maand (zie gehoor p 20 en 21)

Uiteindelijk heeft verzoekster vernomen dat E.K. de mol was binnen LIBERDADE en een infiltrant van de regering. Het is op die manier dat verklaring dat H. is opgepakt geweest en vermoord en dat verzoekster eveneens heeft moeten vluchten voor haar leven.

Verzoekster meent dat zij haar asielrelaas voldoende aannemelijk heeft gemaakt en dat zij de Commissaris generaal voldoende elementen heeft aangereikt waaruit blijkt haar vrees voor vervolgingen door de autoriteiten in Angola reëel en gegrond is in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoekster voert aan dat zij wordt vervolgd door de Angolese autoriteiten vanwege haar lidmaatschap van de clandestiene beweging *Liberdade*. In de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij haar lidmaatschap van de clandestiene organisatie *Liberdade* niet aannemelijk wist te maken gelet op haar vage en niet-doorleefde verklaringen over de doelstellingen van deze organisatie; (ii) het niet aannemelijk is dat zij en haar partner H. na de ontsnapping aan de politie van die laatste gedurende zes maanden gewoon hun normale leven konden verder zetten; (iii) zij tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de vervolgingsfeiten die zij en haar partner H. naar aanleiding van hun beweerd lidmaatschap van de beweging *Liberdade* zouden hebben ondergaan; (iv) het niet aannemelijk is dat zij de Angolese autoriteiten vreesde en tegelijkertijd met haar eigen paspoort met visum naar Portugal reisde; en (v) de door haar voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Er dient vastgesteld dat verzoekster er in haar verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Zij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in haar reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Waar in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoeksters verklaringen over de acties en de doelstellingen van de clandestiene beweging *Liberdade* dermate vaag en niet-doorleefd zijn dat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerd lidmaatschap van deze beweging, herhaalt verzoekster in haar verzoekschrift slechts enkele gegevens die zij reeds eerder vermeldde, namelijk dat zij in contact kwam met de beweging via de oprichter ervan, H., die intussen vermoord is, dat zij jongeren proberen te mobiliseren tegen de corruptie, de straffeloosheid en de ongelijkheid in Angola die in stand zou worden gehouden door de MPLA-regering, dat de verkiezingen in 2012 frauduleus en onrechtvaardig zouden zijn verlopen, dat zij namen van leden van de beweging gaf, dat zij de namen van de presidentskandidaten gaf, dat zij twee manifestaties heeft opgesomd, dat het doel van de beweging erin bestond *“om een sterke boodschap aan de regering te brengen dat de groep geweld, onmenselijke behandeling van de bevolking, corruptie, diefstal niet meer tolereerde”*, dat *“de media volstaat van moordaanslagen door de regering en het hardhandig optreden van de politie tegen de bevolking en dat het voor verzoekster onmogelijk was om de namen van alles slachtoffers van de regering op te noemen”* en *“Dat haar vermoorde vriend H. ongetwijfeld een concrete voorbeeld is van de repressie van de Angolese regering is, zonder haar zelf en de overige vervolgte leden van LIBERDADE te vergeten”*. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen, zonder de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing *in concreto* te trachten te weerleggen, doet op geen enkele wijze afbreuk aan deze motivering en kan aldus niet worden beschouwd als een dienstig verweer. Uit de uitgebreide en pertinente motivering in de bestreden beslissing en een lezing van het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoekster geenszins haar lidmaatschap van de beweging *Liberdade* aannemelijk wist te maken daar zij geenszins *in concreto* de doelstelling(en) ervan kon uiteenzetten. Het louter tegenspreken van deze motivering door in haar verzoekschrift te stellen dat *“verzoekster [heeft] de achtergrond en de gedachtengoed van de Liberdade uiteengezet tijdens het gehoor voor de Commissaris generaal”*, is geenszins ernstig. Overigens wordt nergens in de bestreden beslissing van verzoekster verwacht dat zij de namen van alle beweerd slachtoffers van het regerings- en politiegeweld zou geven, doch zij slaagt er zelfs niet in één slachtoffer bij naam te noemen terwijl zij in haar verzoekschrift nogmaals benadrukt dat er vele voorbeelden van in de media zijn verschenen.

Waar verzoekster verder stelt als volgt in haar verzoekschrift: *“Verzoekster bevestigt en volhardt in de verklaringen die zij heeft afgelegd voor het Commissariaat-generaal en volhardt geen tegenstrijdigheden te hebben uiteengezet.”*, dient erop gewezen dat het louter volharden in reeds afgelegde verklaringen en het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal niet als een dienstig verweer kunnen worden aangemerkt. Uit de motieven in de bestreden beslissing en een lezing van het gehoorverslag blijkt genoegzaam dat verzoekster wel degelijk op meerdere punten aangaande de kern van haar vluchtrelaas tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Het louter ontkennen hiervan in onderhavig verzoekschrift maakt deze tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen uiteraard niet ongedaan.

Waar verzoekster stelt dat zij met een *“normaal leven”* bedoelde dat H. niet meer in de gevangenis verbleef en zich thuis bezig hield met zijn winkel, hetgeen niet betekent dat de vervolgingen door de overheid volledig achter de rug waren, kan niet worden ingezien op welke wijze deze blote *post factum*-

bewering een ander licht zou kunnen werpen op de motivering dienaangaande in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal stelt terecht dat het feit dat verzoekster verklaart dat zij en haar partner H. na de ontsnapping van die laatste aan de politie gedurende zes maanden een normaal leven leidden, geenszins aannemelijk is. Waar verzoekster opmerkt dat er één à twee keer per maand werd vergaderd bij haar thuis gedurende deze periode van zes maanden, dient erop gewezen dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat verzoekster eerder had ontkend dat er na de ontsnapping van H. nog werd vergaderd. Waar verzoekster stelt dat zij uiteindelijk heeft vernomen dat E.K. *“de mol was binnen LIBERDADE en een infiltrant van de regering”*, komt zij nogmaals niet verder dan het simpelweg herhalen van één van haar eerdere verklaringen, zonder *in concreto* uiteen te zetten op welke wijze deze herhaling een ander licht zou kunnen werpen op de motivering in de bestreden beslissing, hetgeen uiteraard allerminst ernstig is.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoekster er geenszins in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoekster dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekster een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormeld artikel zou kunnen schragen.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3. Kosten

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 186 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER